

Thứ Năm, 20-11-2025. Năm C
Thursday, November-20-2025. Year C
Tuần 33 Thường Niên

Lc 19, 41-44 Luke 19:41-44
Người nhìn thấy thành và khóc thương nó (Lc 19,41)

Today's Gospel makes it clear that Jesus experienced the full range of human emotions. He didn't just mention Jerusalem's lack of faith, and he didn't make his disapproval known by reciting a list of accusations. He shed tears of sadness over the state of the holy city. He had come to share with the people of God "what makes for peace," but they had rejected him (Luke 19:42). He could tell that by remaining in their sin, they were bringing disaster upon themselves and their Temple. And the thought of that disaster made him weep.

In his mourning over Jerusalem, Jesus joined a long line of prophets who also lamented over the state of God's people. Elisha wept when he saw that the king of Aram would destroy Israel (2 Kings 8:11-12). Nehemiah wept when news reached him of the desperate state of his people in a burned-out Jerusalem (Nehemiah 1:4). And Jeremiah, known as "the weeping prophet," shed bitter tears "over the great destruction which overwhelms . . . my people" (Jeremiah 14:17).

It's not just Jesus or the ancient prophets, though, whose hearts were filled with sorrow. Many of us have wept over someone who has lost their faith or who never believed in the Lord. Maybe they see no need for God, or doubt his mercy, or are angry with him. Their suffering pierces our hearts, and we grieve for them. We want nothing more than for them to taste the peace and mercy that we know.

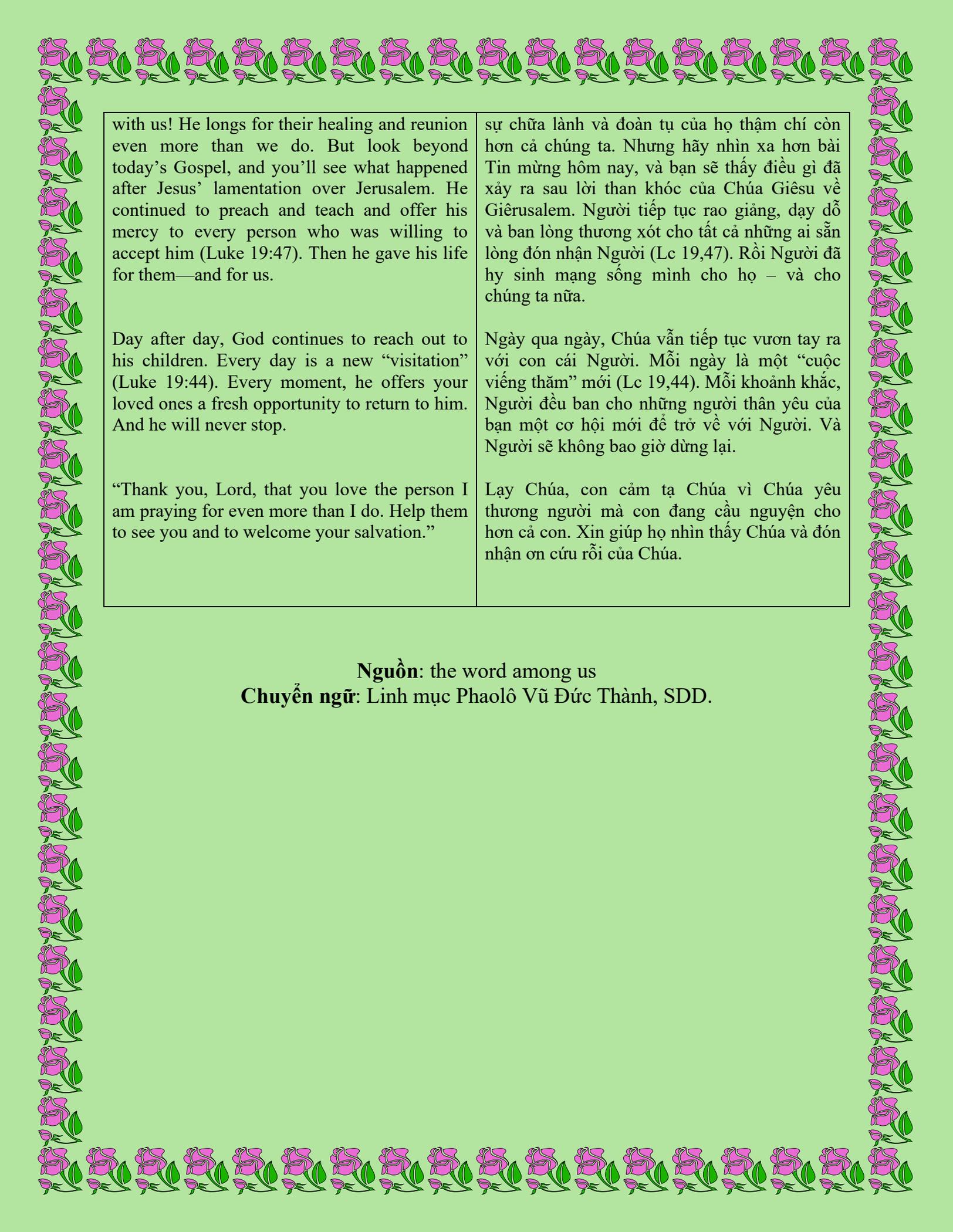
How comforting to remember that Jesus weeps

Tin mừng hôm nay cho thấy rõ Chúa Giêsu đã trải qua đủ mọi cung bậc cảm xúc của con người. Người không chỉ nhắc đến sự thiếu đức tin của Giêrusalem, và Người cũng không bày tỏ sự bất bình của mình bằng cách kể ra một loạt lời buộc tội. Người đã rơi nước mắt đau buồn trước tình trạng của thành thánh. Người đến để chia sẻ với dân Chúa "điều đem lại bình an", nhưng họ đã chối bỏ Người (Lc 19,42). Người có thể nhận ra rằng bằng cách tiếp tục sống trong tội lỗi, họ đang chuốc lấy tai họa cho chính mình và Đền Thờ. Và ý nghĩ về tai họa đó đã khiến Người khóc.

Trong nỗi thương tiếc Giêrusalem, Chúa Giêsu đã cùng với nhiều ngôn sứ khác than khóc cho tình trạng của dân Chúa. Êlisa đã khóc khi thấy vua Aram sắp hủy diệt Israel (2V 8,11-12). Nêhêmi cũng khóc khi nghe tin về tình cảnh tuyệt vọng của dân Người trong một Giêrusalem bị thiêu rụi (Nêhêmi 1,4). Và Giêrêmia, được gọi là "nhà tiên tri than khóc", đã rơi những giọt lệ cay đắng "vì sự hủy diệt lớn lao đang ập đến... dân Ta" (Gr 14,17).

Tuy nhiên, không chỉ Chúa Giêsu hay các tiên tri thời xưa mới tràn ngập nỗi buồn. Nhiều người trong chúng ta đã từng khóc thương cho một người nào đó đã mất đức tin hoặc chưa bao giờ tin vào Chúa. Có thể họ không thấy cần đến Chúa, hoặc nghi ngờ lòng thương xót của Người, hoặc tức giận với Người. Nỗi đau khổ của họ xuyên thấu trái tim chúng ta, và chúng ta đau buồn cho họ. Chúng ta không mong muốn gì hơn là họ được nếm trải sự bình an và lòng thương xót mà chúng ta biết.

Thật an ủi biết bao khi nhớ rằng Chúa Giêsu cũng than khóc với chúng ta! Người khao khát



with us! He longs for their healing and reunion even more than we do. But look beyond today's Gospel, and you'll see what happened after Jesus' lamentation over Jerusalem. He continued to preach and teach and offer his mercy to every person who was willing to accept him (Luke 19:47). Then he gave his life for them—and for us.

Day after day, God continues to reach out to his children. Every day is a new “visitation” (Luke 19:44). Every moment, he offers your loved ones a fresh opportunity to return to him. And he will never stop.

“Thank you, Lord, that you love the person I am praying for even more than I do. Help them to see you and to welcome your salvation.”

sự chữa lành và đoàn tụ của họ thậm chí còn hơn cả chúng ta. Nhưng hãy nhìn xa hơn bài Tin mừng hôm nay, và bạn sẽ thấy điều gì đã xảy ra sau lời than khóc của Chúa Giêsu về Giêrusalem. Người tiếp tục rao giảng, dạy dỗ và ban lòng thương xót cho tất cả những ai sẵn lòng đón nhận Người (Lc 19,47). Rồi Người đã hy sinh mạng sống mình cho họ – và cho chúng ta nữa.

Ngày qua ngày, Chúa vẫn tiếp tục vươn tay ra với con cái Người. Mỗi ngày là một “cuộc viếng thăm” mới (Lc 19,44). Mỗi khoảnh khắc, Người đều ban cho những người thân yêu của bạn một cơ hội mới để trở về với Người. Và Người sẽ không bao giờ dừng lại.

Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa vì Chúa yêu thương người mà con đang cầu nguyện cho hơn cả con. Xin giúp họ nhìn thấy Chúa và đón nhận ơn cứu rỗi của Chúa.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.